

■ Ἐπὶ τῇ Μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Τὸ θαῦμα τοῦ Ἁγίου Νικολάου σὲ ἕναν λαουτιέρη καὶ ἡ φυγὴ τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν του!*

Λιάβασα πρόσφατα ἕνα θαῦμα τοῦ Ἁγίου Νικολάου¹, τὸ ὁποῖο παραθέτω ἐν περιλήψει.

Κάποτε στὴν Κωνσταντινούπολη ζοῦσε ἕνας φτωχὸς λαουτιέρης². Ὁ ὄργανοπαίκτης αὐτὸς εἶχε τὴν συνήθεια νὰ πηγαίνει, δύο φορές τὴν ἡμέρα, ἔξω ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ Μονὴ τοῦ Τιμίου Προδρόμου στὴν Πέτρα³, ἡ ὁποία ἦταν ἀπέναντι ἀπὸ τὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου⁴, καὶ νὰ παίζει τὸ λαοῦτο του πρὸς τιμὴν τοῦ Τιμίου Προδρόμου. Μετὰ ἔμπαινε στὸν Ναὸ προσκυνοῦσε τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου καὶ ἔφευγε. Αὐτὸ τὸ ἔκανε, διότι εἶχε μεγάλη ἀγάπη στὸν Τίμιον Πρόδρομο, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἦταν πολὺ φτωχὸς καὶ δὲν μποροῦσε νὰ

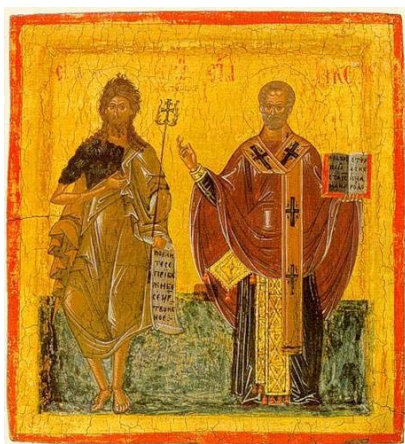
(*) Βλ. http://krufu-sxoleio.blogspot.com/2016/12/blog-post_19.html. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

1. Δημοσιεύθηκε στὸ Gustav Anrich, Hagios Nikolaos, Berlin, 1913, p. 365-368 καὶ στὸ περιοδικὸ ΑΓΙΟΠΕΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Ε' (1940-41), σελ. 256-260.

2. Τὸ πολιτικὸ λαοῦτο ἢ λάφτα εἶναι ἕνα παραδοσιακὸ ἔγχορδο μουσικὸ ὄργανο, τὸ ὁποῖο χρησιμοποιεῖται, κατὰ κύριο λόγο, στὴν ἐκτέλεση κομματιῶν τῆς λεγόμενης Βυζαντινῆς Μουσικῆς, λόγῳ τῶν διαστημάτων ποῦ μπορεῖ νὰ παράγει. Ἐνα μουσικὸ δείγμα ἐδῶ, μὲ τὸν γνωστὸ Ἴρλανδοφιλὴ ἑλληνα μουσικὸ Ross Daly νὰ ἐρμηνεύει ἕνα ὄργανικὸ κομμάτι σὲ ἦχο πλάγιο τοῦ τετάρτου: https://www.youtube.com/watch?v=vlQh5syy_4Y

3. Τὴν εἶχε ἰδρῦσει τὸν Ε' αἰῶνα ὁ Ἅγιος Βάρας, συνασκητῆς τοῦ Ἁγίου Παταπίου.

4. Πληροφορίες γιὰ τὸν ἐν λόγω Ναὸ ἐδῶ. Διαβάζουμε μὲ λύπη, πὼς ὁ Ναὸς ἂν καὶ δὲν ἔχει μετατραπῆ σὲ τέμενος, ὅπως ἄλλοι, βρίσκεται ὁμως παραμελημένος καὶ γεμάτος σκουπίδια...

προσφέρει τίποτε άλλο, πρόσφερε τὸ παίξιμό του.

Μιὰ μέρα πέθανε ἓνας αἰρετικὸς καὶ τὸν ἐνταφίασαν στὸν Ναὸ τοῦ Τιμίου Προδρόμου. **Τ**ὴν ἡμέρα τῆς κηδείας ἦλθε πάλι ὁ λαουτιέρης, κατὰ τὴν συνήθειά του. **Τ**ότε ὁμως βλέπει τὸν Τίμιο Πρόδρομο νὰ βγαίνει ἀπὸ τὴν ἐκκλησία του καὶ νὰ κατευθύνεται πρὸς τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικολάου. **Ὁ** φτωχὸς μουσικὸς ἔσπευσε νὰ τὸν ἀκολουθήσει

καὶ πλησιάζοντάς τον παρατηρεῖ μὲ δέος πὼς ὁ Ἅγιος Νικόλαος ἔχει ἐξέλθει ἀπὸ τὸ Ναὸ του κρατώντας τὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὸ θυμιατὸ στὰ χερίά του, γιὰ νὰ ὑποδεχθεῖ τὸν Τίμιο Πρόδρομο.

Ἄφοῦ τὸν θυμίασε τοῦ εἶπε:

«**Π**ῶς καὶ ἦλθες ἐδῶ Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ;».

Ὁ Τίμιος Πρόδρομος ἀποκρίθηκε:

«**Ε**ναν αἰρετικὸ ἔθαψαν στὴν ἐκκλησία μου καὶ γι' αὐτὸ τὸν λόγο ἔφυγα ἀπὸ αὐτήν!»⁵.

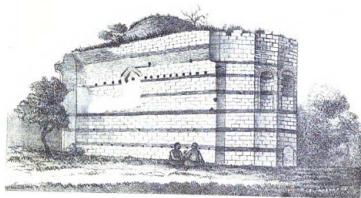
Ὁ δὲ Ἅγιος Νικόλαος, κοιτάζοντας τὸν λαουτιέρη, ρώτησε τὸν Τίμιο Πρόδρομο ποιὸς ἦταν αὐτός· καὶ ὁ Βαπτιστὴς τοῦ ἀπάντησε:

«**Α**ὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἔρχεται κάθε μέρα σὲ μένα καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχει κάτι ἄλλο νὰ μοῦ προσφέρει ὡς δείγμα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εὐλάβειάς του πρὸς ἐμένα, παίζει τὸ λαοῦτο του μὲ ὄλη του τὴν καρδιά, ὕστερα προσκυνᾷ καὶ πηγαίνει στὴν δουλειά του. **Ἐ**γὼ θέλω μὲν νὰ τὸν ἀνταμείψω γιὰ τὴν καλωσύνη καὶ τὸν κόπο του, ἀλλὰ ὅπως πολὺ καλὰ ξέρεи ἡ ἀγιοσύνη σου τίποτα δὲν ἀπέκτησα σὲ αὐτὸν τὸν κόσμο ἀπὸ ὑλικά ἀγαθὰ. **Γ**ι' αὐτὸ σὲ παρακαλῶ, ἐσένα ποὺ μεγάλες ἐλεημοσύνες κάνεις καὶ πατέρας τῶν ὄρφανῶν καὶ τῶν φτωχῶν ὑπάρχεις καὶ ἔλαβες τὴν χάρη ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ παρέχεις κάθε καλὸ στοὺς πεινασμένους, τὶς χῆρες καὶ τὰ ὄρφανά, ἀντάμειψε καὶ τὸν κόπο τοῦ φτωχοῦ αὐτοῦ».

Ὁ Ἅγιος Νικόλαος τότε παίρνει τὸν λαουτιέρη καὶ πάνε στὸ παλάτι. **Μ**παίνοντας μέσα κατευθύνθηκαν πρὸς τὸ θησαυροφυλάκιο, στὸ ὁποῖο βρῆκαν τοὺς φύλακες κοιμισμένους.

5. Ἄραγε, ποῦ θα ἔχουν καταφύγει οἱ Ἅγιοι σήμερα, ποῦ στὴν μεγάλη πλειοψηφία τῶν Ναῶν τους, εἰσέρχονται συνεχῶς (στὰ πλαίσια τοῦ οἰκουμενιστικῆς λύμης) παπικοί, προτεστάντες, μονοφυσίτες καὶ ἄλλοι αἰρετικοί;

Ὁ Ἅγιος ἔκανε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ καὶ οἱ πόρτες τοῦ θησαυροφυλακίου ἀνοιξαν. Ἀφοῦ μπῆκαν μέσα ὁ Ἅγιος εἶπε στὸν λαουτιέρη νὰ πάρει ὅποια σακούλα μὲ φλουριά θέλει. **Ὁ** φτωχὸς μουσικὸς ἀπὸ τὸν φόβο του δὲν μποροῦσε νὰ κουνηθεῖ.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Τότε ὁ Ἅγιος πιάνοντας μιὰ σακούλα τὴν ἔδωσε στὸν φτωχὸ καὶ τοῦ εἶπε:

«**Π**άρε αὐτήν, πήγαινε στὸ καλὸ καὶ διηγῆσου τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ».

Λίγες μέρες μετὰ οἱ φύλακες ἀνακάλυψαν, ὅτι ἔλειπε ἡ σακούλα καὶ τὸ εἶπαν στὸν Αὐτοκράτορα, ὁ ὁποῖος διέταξε νὰ γίνῃ ἐρευνα σὲ ὅλη τὴν πόλη. **Β**ρέθηκαν λοιπὸν μερικοὶ γείτονες τοῦ λαουτιέρη, ποὺ ἤξεραν ὅτι παλαιότερα ἦταν φτωχός, ἐνῶ τὸν τελευταῖο καιρὸ ἀπέκτησε ξαφνικὰ χρήματα, καὶ τὸ εἶπαν στὸν Βασιλιά, ὁ ὁποῖος πρόσταξε νὰ τὸν φέρουν μπροστὰ του ἀμέσως.

Ὁ λαουτιέρης τοῦ διηγῆθηκε ἀκριβῶς τί συνέβη καὶ ὁ Αὐτοκράτορας, ὁ ὁποῖος ἦταν πολὺ εὐσεβής, μὲ θαυμασμὸ τοῦ ἐπέτρεψε νὰ φύγῃ καὶ νὰ κρατήσῃ καὶ τὰ χρήματα, λέγοντάς του:

«**Ε**πειδὴ ὁ Ἅγιος Νικόλαος, ὅπως μᾶς εἶπες, ἔπιασε αὐτὴν τὴν σακούλα μὲ τὰ ἅγιά του χέρια, δώστην μου ἀδειανή, νὰ τὴν ἔχω γιὰ εὐλογία καὶ ἁγιασμὸ καὶ ὡς ἀναμνηστικὸ τοῦ θαύματος αὐτοῦ».

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!*